

«Я буду обмежено придатним, але хочу повернутися до своїх»

27.9.2026 - | Derzhavna prykordonna sluzhba

Гусениця наземного робота-евакуатора зі свистом злетіла в повітря - чергова ворожа міна спрацювала просто під машиною. П'ять пальців на порізаний стопі Олександр уже втратив після підриву на іншій міні. А позаду - п'ять пекельних діб у «зеленці» під безперервним вогнем мінометів.

До того як опинитися на найгарячійшій ділянці фронту, Олександр Кручінін жив у Херсоні та 15 років працював на Укрзалізниці. Після окупації рідного міста у 2022 році разом із дружиною та донькою виїхав на Прикарпаття.

Згодом Олександр був мобілізований до лав Державної прикордонної служби України. Першу підготовку пройшов у Мукачівському прикордонному загоні, після чого продовжив вишкіл та був направлений до 3-го прикордонного загону.

Майже одразу – бойове завдання. Олександр та ще двоє побратимів-прикордонників, прикомандировані до 3-ї окремої штурмової бригади ЗСУ, подолали 20 кілометрів пішки, щоб дістатися своїх позицій.

Завданням групи була зачистка та утримання вулиць і лісосмуг у невеликому населеному пункті на Донеччині. Під час руху Олександр наступив на непомітну плоску міну, скинуту з безпілота. Вибух відірвав пальці та зруйнував частину стопи.

Через інтенсивні обстріли евакуація була неможливою. Кілька діб боєць залишався під безперервним вогнем, очікуючи можливості вибратися з небезпечної ділянки.

Вижив.

Далі був складний шлях через шпиталі, де хірургам довелося ампутувати частину стопи. Нині боєць проходить уже четвертий курс реабілітації у відомчому санаторії, відновлюючи ногу за допомогою різних видів терапії.

Війна докорінно змінила світогляд Олександра:

«Чесно зізнаюсь, раніше я не був великим патріотом. Але коли це дійшло до твоєї хати - тут вже без варіантів. Я буду обмежено придатним, але я ходжу, майже бігаю - тому ніякої тилової частини, я хочу повернутись до своїх пацанів і бути корисним на фронті».

<https://dpsu.gov.ua/uk/news/53368-ya-budu-obmezheno-pridatnim-ale-hochu-povernutisya-do-svoyih>